

jeg ikke nu kan meddele det ærede Medlem nogen Oplysning om Grunden, hvorfor der ikke er skredet hurtigere frem med Beplantningen i „M-mindingen“ paa Bornholm; men det kan jeg i hvert Fald forsikre, at Grunden ikke er nogen smaalig Økonomi fra Finantsministeriets Side.

Sahl: De Herrer ville erindre, at der var et Dieblif, som vistnok overraskede de Fleste, nemlig da den nuværende høitærede Kirke- og Undervisningsminister, som tidligere har været Statsrevisor, fremkom med den nye Læresætning, at der ikke var noget Ord i Grundloven, som hed „Bevillingsmyndighed“. Jeg nyttede Leiligheden, da vi nu drøftede Tillægsbevillingsloven, til at spørge, om der ikke, selv om dette Ord ikke udtrykkeligt nævnes, dog maa være en Myndighed, som giver baade Bevillinger og Tillægsbevillinger; der maa dog være Nogle, som søge denne Bevilling, og Andre, der give denne Bevilling. Hvis de Herrer ville læse efter i § 48 af Grundloven, da ville de se, at der staar: „Forflag til Finantsloven og Tillægsbevillingslovene behandles først i Folkethinget,“ og i § 49 tales der ligeledes om Finantsloven og een Tillægsbevillingslov. Der kan nemlig gives een Finantslov og flere Tillægsbevillingslove. Det forekommer mig, at der i disse Ord aldeles tydelig, ligger at der maa kun være Tale om Finantsloven, og ikke, saaledes som Udvalget har fundet det for rigtigt iaar, at ændre Titlen til Loven saaledes, at der i Stedet for at staa: „i Finantsloven for 1877—78 beregnede Indtægter“ sættes: „ved den midlertidige Finantslov for Finantsaaret 1877—78 af 8de November 1877 hjemlede Indtægter“. Deri ligger nemlig en Tilstaaelse af, at den forrige Finantslov, den Finantslov, som denne Tillægsbevillingslov skal slutte sig til, ikke har, hvad der kræves i Grundloven, nemlig Ensartethed, ikke er det, hvad man i Grundloven kalder for Finantsloven. Den savnes paa Grund af de Tilstande, vi have haft i det foregaaende Aar, og der er ogsaa med Hensyn til Tillægsbevillingsloven kommet en Forvirring, idet nemlig selve Hovedbevillingen er udstykket i flere Dele. Hvem Ansvaret paahviler for at have skabt denne Tilstand, som ikke svarer til Grundloven, skal jeg i dette Dieblif ikke indlade mig paa; men jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at Grundloven opfatter Finantsloven som en Helhed, og til denne Lov som Helhed skal saa Tillægsbevillingsloven eller Tillægsbevillingslovene gives. Jeg kan derfor ikke se, at Udvalget har gjort nogen grundlovmæssig Opdagelse i at faae den Ændring ind, eller at den hjælper ud af nogenjomhelst Forleghed med Hensyn til, hvad der er indtraadt det foregaaende Aar; det er blot dette, jeg vil bemærke ved denne Leilighed. — Da jeg har stemt imod den uregelmæssige Tilstand, som fandt Sted med Hensyn til Finantsloven, saa agter jeg ogsaa

at stemme imod den uregelmæssige Tilstand, som fremfalder ved det Tillæg, der kommer til denne uregelmæssige Finantslov.

Ordføreren (Bøjfen): Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Udvalget ikke har paastaet at have gjort nogen grundlovmæssig Opdagelse. Det staar der ikke i Betænkningen, og jeg har heller ikke brugt det Udtryk. Udvalget roser sig ikke af at have fundet paa denne Udvei, den er anvist af selve Forholdets Natur. Men naar det ærede Medlem dokumenterede af Grundloven, at midlertidige Finantslove overhovedet ikke kunde siges at være i streng Overensstemmelse med Grundloven, saa er der ikke et eneste Medlem, som vil være uenig med ham deri. Det har været udtalt, saa længe der overhovedet har været midlertidige Finantslovbevillinger, at de ikke kunde siges at være i streng ordret Overensstemmelse med Grundlovens Ord. Det har været en Praxis, som er fulgt lige siden 1850, at, naar en Finantslov ikke kunde blive færdig i rette Tid, har man fra alle Sider været enig om, at dette var en Udvei, som maatte bruges, og derfor ogsaa kunde bruges; men deri ligger ikke nogen Erkjendelse af, at det kan siges at være i streng Overensstemmelse med Grundlovens Ordlyd.

Jørgensen: Det ærede Medlem fra Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) har nu flere Gange udtalt, at vi ved at vedtage Tillægsbevillingsloven og Finantsloven viste Ministeriet den mest udsøgte Lillid. Jeg tror nu ikke, at det kan siges med Ret, og jeg tror, at, dersom det ærede Medlem vil anvende det paa sig selv, har han vist tidt og ofte stemt for en Finantslov til et Ministerium, som han ikke havde Lillid til. Han har flere Gange stemt for Finantslove under Regjeringer, til hvilke det ærede Medlem sikkert ikke har haft stor Lillid, saaledes baade til den nuværende og de foregaaende, og jeg kunde derfor ønske, at det ærede Medlem vilde give os Underretning, om han da i Birteligheden altid har haft Lillid til et Ministerium, naar han har stemt for en Finantslov til det.

Berg: Jeg skal gjerne tjene min ærede Kollega i at besvare dette Spørgsmaal. Jeg har sagt, at det ærede Medlem og hans Venner her i Thinget havde vist dette Ministerium den mest udsøgte Lillid. Naar det ærede Medlem spurgte mig, af hvilke Bevæggrunde jeg tidligere har stemt for Finantslove over for andre Ministerier, saa skal jeg dertil svare, at disse andre Ministerier ikke havde udstedt en provisorisk Finantslov (S. Jørgensen: Det veed jeg nok!) Det ærede Medlem siger, at det veed jeg nok, men det forekommer mig dog, at det ærede Medlem glemte det, da han udtalte sig. Det ærede Medlem veed det altsaa; men han har